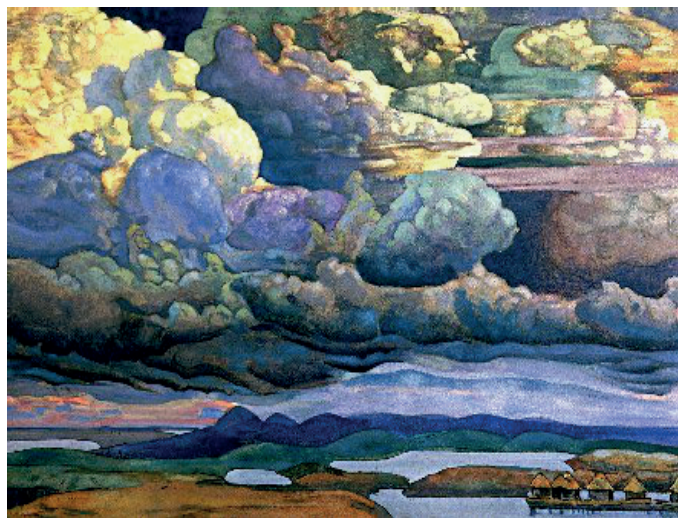

CHARLES W. LEADBEATER -
VEGETARIJANSTVO IN OKULTIZEM

VEGETARIJANSTVO IN OKULTIZEM

CHARLES W. LEADBEATER

teozofija v sloveniji

Charles Webster Leadbeater

VEGETARIJANSTVO IN OKULTIZEM

Naslov izvirnika: Vegetarianism and Occultism

Izvirnik izdal: The Theosophical Publishing Society, 1913

Prva elektronska izdaja

Prevod, prelom in izdal: Anton Rozman

Slika na naslovnici: N. Roerich - Battle in the heavens - © Nicholas Roerich Museum

Leto izdaje: Ljubljana, 2022

Publikacija je brezplačna

Avtorske pravice: © Teozofija v Sloveniji 2022

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v
Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID:125395203

ISBN 978-961-6561-55-6 (PDF)

VEGETARIJANSTVO IN OKULTIZEM

CHARLES WEBSTER LEADBEATER

teozofija v sloveniji

Vsebina	Stran
<i>Vegetarijanstvo in okultizem</i>	5
<i>Delujmo čim bolj v dobro</i>	6
<i>Vegetarijanstvo je bolj hranljivo</i>	7
<i>Z vegetarijanskim režimom se izognemo mnogim boleznim</i>	10
<i>Naravni človekov način prehranjevanja je vegetarijanski</i>	12
<i>Vegetarijanstvo prinaša večjo moč</i>	13
<i>Vegetarijanstvo omili grobe strasti</i>	15
<i>Ekonomičnost</i>	17
<i>Krivda ubijanja</i>	17
<i>Položaj klavcev</i>	18
<i>Okultni razlogi</i>	19
<i>Nečisti nosilci</i>	20
<i>Dolžnost človeka do narave</i>	22
<i>Pogubni nevidni rezultati</i>	23
<i>Lepša prihodnost</i>	25

Vegetarijanstvo in okultizem

Ko govorimo o odnosu, ki obstoja med vegetarijanstvom in okultizmom, moramo najprej začeti pri določitvi izrazov. Vegetarijanec je tisti, ki se vzdrži mesne prehrane. Nekateri še vedno uporabljajo izdelke, ki nam jih nudijo živali, recimo maslo, mleko, sir. Drugi se zadovoljijo z zelenjavo in sadjem. Tretji se odločajo za povsem presno prehrano, itd. Za vegetarijanca bomo torej imeli “tistega, ki se vzdrži takšne prehrane, ki zahteva pobijanje živali, vključno s pticami in ribami.”

Kako pa bomo definirali okultizem?

Ta samostalnik, ki izvira iz latinske besede “occultus” (skrito), pomeni preučevanje skrite strani narave. Veliki zakoni delujejo veliko bolj dejavno v nevidnem kot pa v vidnem svetu in okultizem zahteva veliko širše razumevanje narave kot je to običajno. Okultist je torej človek, ki preučuje naravne zakone, jih spoznava, se z njimi istoveti in žrtvuje svoje življenje za služenje evoluciji.

Kakšno mnenje ima o vegetarijanstvu okultist?

Z njim povsem soglaša, in to iz številnih razlogov, ki jih lahko razdelimo na dva razreda: na splošne ali fizične in na okultne ali skrite.

Na fizični ravni najdemo veliko argumentov, ki so v prid vegetarijanstvu. Zato razlogi zanj postanejo hitro jasni vsem, ki si vzamejo čas in preučijo to vprašanje. Vendar pa razlogi običajnega človeka niso toliko pomembni kot okultistovi, ki izhajajo iz tistih skritih zakonov narave, ki so večini ljudi le malo znani. Zato bomo naš študij razdelili na dva dela in začeli s preučevanjem fizičnih ali splošnih razlogov.

Razloge, ki jih lahko navedemo v prid vegetarijanstva s fizičnega ali splošnega zornega kota, lahko razdelimo na dva razreda: prvi predstavljajo argumente, ki so povsem sebični; drugi pa argumente, ki bi jih lahko imenovali moralne in nesebične.

Preučimo sedaj predvsem prvi razred in pogledjmo rezultate, ki jih vegetarijanstvo prinaša človeku na fizični ravni. Prvi ugovor, ki ga lahko slišimo zoper vegetarijanstvo, je ta, da je slednje teoretično sicer v redu, vendar pa praktično povsem nemogoče, kajti človek naj ne bi mogel živeti brez mesa.

Ta ugovor je iracionalen in temelji na izkrivljenih dejstvih. Jaz sam sem živa priča v prid te trditve: že več kot dvajset let se izogibam zastrupljanju z živalsko prehrano; in ne le, da sem preživel korenito spremembo režima prehranjevanja, ampak sem ob tem ohranil dobro, odlično zdravje. A moj primer ni osamljen; poznam tisoče ljudi, ki so imeli to srečo, da niso nikoli poskusili mesa in so zato manj nagnjeni k obolevanju.

To so sebične prednosti, ki jih velika večina ljudi najbolj ceni; vendar pa upam, da bodo imeli moralni argumenti, ki jih bom opisal v nadaljevanju, večji vpliv, vsaj na študente Teozofije.

Delujmo čim bolj v dobro

V okviru svojih zmožnosti poskušamo ljudje tudi glede prehrane, tako kot pri drugih stvareh, delovati v dobro in si pri tem želimo, da bi bilo naše življenje v soglasju s tem, kar je za nas najbolj vzvišeno. Naša vsakodnevna prehrana tako ni nekaj, kar bi lahko zanemarili. Če dobro razmislimo, se

hitro zavemo, da na ta način ravnamo pri vseh stvareh, v glasbi, v slikarstvu, v literaturi, itd. Že od otroštva nas učijo, da mora človek, če želi postati dober glasbenik, poslušati dobro glasbo; glasbo, ki jo ob prvem poslušanju mogoče ne bo znal ceniti, a ki jo mora navkljub temu pazljivo in pozorno poslušati, dokler njena lepa harmonija ne prodre v njegovo dušo. Če človek želi postati poznavalec slikarstva, potem ne bomo ustavljal oči na senzacionalističnih vinjetah, ki ponazarjajo dogajanje na sodiščih, niti ne na estetskih napakah, ki jih imajo za "karikature," ampak bo opazoval in preučeval dela velikih mojstrov, dokler se njihov genij ne bo razkril njegovi potrpežljivi kontemplaciji. Isto velja za literaturo. Če želimo pri naših otrocih vzbuditi pravi duh, potem jih ne smemo prepustiti navdihu njihovega porajajočega se okusa, ampak jih moramo usmeriti v lepe umetnosti. Zato jim bomo poskušali zagotoviti tudi najboljšo fizično prehrano, ki je ne bomo iskali po slepem instinktu, ampak z razmišljanjem in problem obravnavali v luči najvišjega zornega kota. Sicer obstajajo ljudje, ki jih lasten razvoj ne skrbi preveč in ki svoje telo raje izgrajujejo iz grobih materialov, vendar pa je gotovo več takih, ki so srečni, če lahko ravnajo nasprotno.

Mnogi ljudje pripadajo tako-imenovanim "višjim razredom," ki se po navadi hranijo kot hijene in volkovi, saj so jih naučili, da je najbolj primerna tista prehrana, ki je sestavljena iz trupel odratih živali. Ni nam potrebno posebej dolgo razmišljati, da bi dojeli, da bi se morali, če se želimo povzpeti po lestvi narave, odpovedati tej odvratni navadi in očistiti naša telesa, da bi postala vredna Učitelja in da bi lahko zavzeli mesto med slavnimi falangami, ki se trudijo, da bi dosegle popolnost in nato pomagale evoluciji človeštva.

Vegetarijanstvo je bolj hranljivo

Ista količina sočivja je bolj hranljiva od mesa. To se bo zdelo ljudem, ki so bili vzgojeni v prepričanju, da ni mogoče živeti brez mesa, neverjetno. Ta

predstava je tako splošno razširjena, da jo ljudje, navkljub dejstvom, le težko spremenijo.

Vemo, da so tiste štiri prvine, ki so nujne za ohranjanje in nadomestitev izgub fizičnega telesa, naslednje:

1. Dušikove spojine,
2. Ogljikovi hidrati,
3. Maščobe in
4. Soli.

Takšna je, navkljub nekaterim izkušnjam, ki jo želijo do neke mere spremeniti, splošna razvrstitev, ki jo uporabljajo fiziologi. Vse te prvine, ki so za človeško telo nepogrešljive, pa najdemo v večji količini v sočivju kot v mesu.

Mleko, sir, lešniki, bob, vsebujejo precejšnjo količino dušičnih snovi. Žito, riž in druge žitarice, sadje in večji del sočivja (razen morda grah, fižol, leča.) vsebujejo predvsem ogljikove hidrate, to je, škrob in sladkor. Maščobe bomo našli v skoraj vseh dušičnih hranilih in jih lahko vnesemo v organizem v obliki masla in olja, soli pa v večji ali manjši količini v vsaki hrani. Mineralne soli so nepogrešljive za ohranitev telesa, njih pomanjkanje pa vzrok za mnoge bolezni.

Ljudje napačno menijo, da je teh prvin več v mesu, zato vam še enkrat zagotavljam, da dejstva potrjujejo nasprotno. Edini vir energije, ki se nahaja v mrtvem mesu, so dušične snovi in maščobe, vendar te zadnje nimajo nobene posebne lastnosti, zato nam ostanejo za obravnavo le dušične snovi.

Pri tem moramo nujno vedeti predvsem to, da se dušične snovi organizirajo izključno v rastlinah. Lešniki, grah, fižol, leča, jih vsebujejo veliko več kot meso. Poleg tega je velika prednost v tem, da se v omenjenih rastlinah dušične substance nahajajo v čistem stanju in da ohranjajo vso energijo, ki so jo zbrale med svojim nastajanjem, medtem ko gredo v telesu živali, ki jih le vsrkava, skozi naravni proces razkroja, skozi proces "asimilacije." Energije, ki so jih prej vsebovale rastline, so te prepustile telesu živali, ki je tako

ostalo pri življenju. Vendar to, kar je služilo enemu telesu, ne more uporabiti drugo telo, tako da ubije prvo. V mesu obstajajo številne substance, ki so nastale s preobrazbo tkiv; take so na primer urin in urinska kislina, ki vsebujeta dušik in sta zato razvrščena med sestavljene dušikove spojine, pa čeprav nimata nobene hranilne vrednosti. Da bi bili bolj znanstveno natančni, moramo povedati, da sta to večinoma “izločka” in da imata toksične lastnosti. Jasno je torej, da to, kar dobimo iz mrtvega mesa, pravzaprav izhaja iz rastlinske materije, ki jo je žival zaužila zato, da bi se ohranila pri življenju. Resnično hranljivi del, ki ga lahko pridobi naše telo, je zato zelo omejen in skoraj vedno v povezavi z razkrojenimi materiali. Mnogi zdravniki priporočajo mesno prehranjevanje predvsem zaradi krepitev telesa, a uspeh je tudi v tem primeru precej omejen. Dejansko dosežemo predvsem poživljajoč učinek, ki je podoben tistemu, ki ga povzroči alkohol. Na srečo pa niso vsi zdravniki tega mnenja. Dr. Tailner Fothergill piše:

“Vsi masakri, ki jih je povzročilo Napoleonovo topništvo, niso nič v primerjavi z velikim številom oseb, ki so izgubile življenje zaradi napačnega prepričanja v učinkovitost goveje juhe.” Če bi človek bolje razumel znanost prehranjevanja, bi se izognil očitni škodi, ki je posledica mesnega režima prehranjevanja.

Dovolite mi, da vam dokažem, da moje trditve niso brez osnove in da vam citiram mnenja zdravnikov, ki nosijo naziv, ki je v medicinskem svetu splošno priznan. Sir Henry Thompson trdi, da “gre za vulgarno napako, če mislimo, da je meso za življenje nepogrešljivo. Vse, kar je potrebno za življenje človeškega telesa, lahko dobimo z zajemanjem iz rastlinskega kraljestva. Vegetarijanec dobi v svoji prehrani vse, kar je potrebno za njegovo rast in ohranjanje; tudi vire toplote in moči. Nenehno opažamo, da so ljudje, ki pristajajo na vegetarijanski režim, bolj krepki, bolj odporni in bolj zdravega videza. Mislim, da je v mnogih primerih mesni režim, ne le odvečen, ampak tudi resničen vir zla.”

Citirajmo še besede člana “Royal Society,” Sira Benjamina Warda Richardsona: “Potrebno je soglašati s tem, da ima skrbno izbrana rastlinska dieta

veliko prednost pred mesnim režimom. Rad bi videl, da bi se ljudje na splošno prehranjevali vegetarijansko, in verjamem, da bo do tega nekega dne tudi prišlo.” Dr. Alexander Haig, zdravnik in direktor ene od največjih londonskih bolnišnic, je zapisal: “Niso nam potrebni dokazi fiziologov, da bi vedeli, da lahko ohranimo lastno življenje le z rastlinsko hrano, saj nam ponujajo dokaze že sami ljudje. Moje raziskave ne potrjujejo samo tega, da je to mogoče, ampak da je v vseh ozirih tako prehranjevanje tudi neskončno bolj primerno, saj priskrbi večje zmožnosti, tako telesu kot duhu.”

Dr. Francis Vacher, član Kraljevskega Kolegija Kirurgov (F.C.S.) razkriva: “Ne verjamem, da dosežemo boljše fizično ali intelektualno počutje z uporabo mesnega režima.” Dr. M. F. Coomes je v časopisu "American Practitioner and News" julija 1902 znanstveni članek zaključil tako: “Trdim, da meso toplokrvnih živali ni nujna hrana za ohranjanje popolnega zdravja teles.”

Dekan Fakultete Medical College v Jeffersonu (Philadelphia) pravi: “Žitarice imajo, kar je znano dejstvo, pomembno mesto v človeški ekonomiji; in, če jih uporabljamo za vsakodnevno prehrano, potem prvine, ki jih vsebujejo, povsem zadostujejo za ohranjanje življenja v najboljši formi. Če bi bila prehrabena vrednost žitaric bolj znana, bi bila to sreča za celotno raso. Mnogi narodi se razvijajo samo ob tej hrani, kar kaže na to, da meso ni nujno potrebno.”

Še dve izjavi znanih znanstvenikov, ki sta preučevala kemijo prehranjevanja: “Ni mogoče negirati, da človek lahko živi brez gnusne navade mesnega režima in da sočivje predstavlja hrano, ki bolj okrepi telo kot ista količina mrtvega mesa.” In lahko bi še nadaljeval s citiranjem, če ne bi bil prepričan, da so podane več kot zadostne.

Z vegetarijanskim režimom se izognemo mnogim boleznim

Mnoge bolezni so posledica odvratne navade hranjenja s trupli. Dr. Josiah Oldfield piše: “Meso je nenaravna hrana in zato ima težnjo, da v organih človeškega telesa povzroči funkcionalni nered; zaradi le-tega prihaja do

strašnih bolezni, kot so recimo rak, tuberkuloza, gastritis, itd. Zato se ne smemo čuditi, da je ta režim eden izmed najbolj resnih vzrokov za bolezni, ki napadejo zelo visok odstotek posameznikov.”

Sir Edward Saunders nam pravi: “Vse poskuse, ki imajo za cilj poučiti človeka, da meso in alkohol nista nujno potrebna, lahko samo pohvalimo, saj spodbujajo splošno blagostanje in dobrobit. Če bomo sledili takim napotkom, potem verjamem, da bomo dosegli občutno zmanjšanje protina, Brightove bolezni, motenj jeter in ledvic. Z moralnega zornega kota prinašajo še druge prednosti; manj brutalnosti in manj zločinov. Verjamem, da obstaja težnja po vegetarijanskem režimu prehranjevanja, ki bo nekega dne prepoznan kot edini koristen in da ni daleč čas, ko bo ideja o živalski prehrani za civiliziranega človeka gnusna.”

Dr. A. Kingsford z Univerze v Parizu pravi: “Meso lahko povzroči mnoge boleče bolezni. Ni nemogoče, da bramor, ki je vzrok za številna trpljenja in smrti, dolguje svoj izvor navajenosti na mesni režim prehranjevanja. Zanimivo, da beseda “bramor” (scrofolo) izhaja iz besede “svinja” (scrofa). Če torej nekomu rečemo, da ima to bolezen, je isto, kot da bi rekli, da ima svinjsko bolezen.”

V svojem dopisu “Privy Council” v Angliji, prof. Gamgee opozarja, da “petina zaužitega mesa izhaja iz živali, ki so okužene s kužnimi boleznimi.” Prof. Wynter Blyth piše: “Nevarno okuženo meso je povsem podobno zdravemu mesu. Tisto, ki pripada živalim, ki so okužene s precej razvitimi pljučnimi boleznimi, pogosto ne kaže, če ga pogledamo s prostim očesom, nobenega nenormalnega značaja.”

Dr. Coomes podaja naslednja opažanja: “Meso lahko nadomestimo s številnimi substancami, ki nimajo tako škodljivih učinkov kot meso. Na primer, revma, protin in druge tako-imenovane “drugotne” bolezni - bolezni ven, migrene - so posledica zlorabe, pogosto pa že samo uporabe mesa.” Dr. J. H. Kellogg razkriva: “Zanimivo je opazovati, kako se po celem svetu začenjajo ljudje znanosti zavedati, da živalsko meso ni samo hranilno, am-

pak tudi prepojeno s toksičnimi substancami, ki predstavljajo aspekt izločanja in normalni rezultat živalskega življenja. Rastlina energijo shranjuje. Rastlinskemu svetu (les in premog) dolgujemo energijo, ki poganja naše stroje, vlake, parnike in pomaga k napredku civilizacije. Rastlinskemu svetu živali dolgujejo, neposredno ali ne, energijo, ki se manifestira v njihovem življenju skozi mišično in mentalno delo. Žlindra, toksičen produkt, izhaja iz manifestacije energije v živali ali stroju. Živalska tkiva lahko delujejo le z nenehnim čiščenjem, ki ga opravlja kri, le preko tega toka v večnem gibanju, ki teče skozi tkiva, ali okoli tkiv in odnaša toksične produkte njihovega dela. Venozna kri dolguje svoj značaj prav tem strupom, ki se izločajo iz ledvic, pljuč, kože ali črevesja. Meso mrtve živali vsebuje veliko količino teh strupov, katerih odstranjevanje se s smrtjo prekine, kljub temu, da njih oblikovanje poteka še nekaj časa. Nek znan francoski zdravnik je pred kratkim izjavil, da je juha prava raztopina strupov. V vseh narodih začenjajo inteligentni zdravniki te resnice prepoznavati in jih tudi upoštevati.”

Vsa ta opažanja niso le plod vegetarijanskih zdravnikov; istega mnenja so tudi mnogi mesojedi zdravniki, ki pa kljub temu nadaljujejo s staro prakso, a “zmerno.” Vedeti moramo, da meso kot hrana ni nikoli povsem zdravo, kajti njegova razgradnja se začne takoj potem, ko smo žival ubili.

V starih indijskih spisih bomo našli pomemben odlomek, v katerem piše, da so se v oddaljenem obdobju določene nižje kaste začele prehranjevati z mesom. Do takrat naj bi obstajale le tri bolezni, od katerih je bila ena starost. Nato pa, ko so se ljudstva začela hraniti z mesom, je izbruhnilo osemindeset bolezni. To nam pove, da so že pred tisoči let poznali škodo, ki jo povzroča uporaba trupel za prehranjevanje.

Naravni človekov režim prehranjevanja je vegetarijanski

Naravno prehranjevanje človeka, pravi Cuvier, mora biti, če upoštevamo njegovo strukturo, sestavljeno iz sadja, korenja, sočivja in žitaric. Prof. Lang trdi, da “človek ni bil ustvarjen za mesojedca.” Sir Richard Owen piše:

“Antropoidi in vsi človečnjaki se hranijo z žiti, s sočivjem in sočnim sadjem; podobnost, ki obstaja med njihovim in ustrojem človeka, kaže na sadje-jedno naravo slednjega.”

Nek drug član Royal Society, prof. William Lawrence, piše: “Človeški zobje nimajo nikakršne podobnosti z zobmi mesojedcev. Če preučimo zobovje, čeljusti in prebavne organe, vidimo, da je človeški ustroj zelo podoben tistemu rastlinojedih živali.” Dr. Spencer Thompson je pripomnil, da “noben fiziolog ne more zanikati, da bi človek moral živeti v vegetarijanskem režimu.” Dr. Sylvester Graham pa piše: “Primerjalna anatomija kaže, da je človek po naravi rastlinojeden in da se mora zato hraniti z žiti, sadjem in otrobi.”

Tisti, ki verjamejo navdihu starih Spisov, bodo našli številne argumente v prid vegetarijanskega režima. Spomnijo naj se, da je Bog rekel Adamu, ko je bil ta še v Zemeljskem Raju, naslednje: “Glej, dajem ti vse trave, ki se osemenijo na tej površini zemlje, in vsa sadna drevesa, ki obrodijo plodove: to bo tvoja hrana.”

Vegetarijanstvo prinaša večjo moč

Pogosto lahko slišimo naslednjo trditev: “Če ne jemo mesa precej oslabilimo.” To je povsem neresnično. Ne vem, če obstajajo ljudje, ki bi oslabili zaradi izključno vegetarijanskega režima. To, kar zagotovo vem, pa je to, da so na mnogih atletskih tekmovanjih vegetarijanci pokazali več moči in odpornosti. Človek, ki se hrani s čistimi substancami, doseže boljše rezultate. Moramo se predati pred očitnostjo dejstev, ki so v nasprotju s pokvarjenim okusom. Dr. J. D. Haig razlaga: “Jedci mesa se pogosto hvalijo s svojo fizično močjo, še posebej tisti, ki živijo na prostem. Vendar pa so manj odporni od vegetarijancev. Razlog je v tem, da je meso, ko ga človek zaužije, že na poti razgradnje, tako da se vsa hranljivost tkiva organizma hitro izrabi in se telo okrepi le trenutno. Jedec mesa lahko, če se dobro hrani, proizvede veliko v kratkem času; vendar pa se apetit hitro ponovno javi in če se človek

ponovno ne nahrani, oslabi. Medtem pa se rastline prebavljajo počasi ter v celoti in brez strupov ohranijo svojo energijo, njihova razgradnja pa je počasnejša od tiste mesa. Zato se vsebovana energija razvija počasneje in z manj razpršitve. Posledica tega je, da lahko človek, ki jih zaužije, deluje ne da bi se dalj časa hranil in ne da bi imel kakršne koli težave.

V Evropi ljudje, ki pripadajo najvišjim in najbolj intelektualnim razredom, ne jedo mesa. V Nemčiji in Angliji so organizirali mnoga atletska tekmovanja med mesojedci in vegetarijanci, in vsa so se končala z zmago slednjih.”

Če preučujemo ta problem, hitro spoznamo, da je to dejstvo znano že dalj časa, saj bomo našli sledi o tem spoznanju že v stari zgodovini. Spomnimo se na ljudstvo stare Grčije, na Špartance, ki so sloveli po moči in odpornosti. Znana je izjemna zmernost njihovega režima. Grški atleti so se hranili izključno s figami, lešniki, sirom, žitom; to so bili najmočnejši atleti in zmagovalci olimpijskih iger. Rimski gladiatorji, katerih življenje in ugled je bil odvisen od fizične moči, so se hranili z ovsenimi pogačami in oljem, vedoč, da jim ta hrana prinaša največjo moč. Vse to kaže na to, kako napačno je verovanje, da moramo, če želimo biti močni, jesti meso.

Charles Darwin v enem od svojih pisem omenja: “Najmočnejši delavci, ki sem jih kdaj koli videl, so čilenski rudarji, ki živijo samo od zelenjave in sočivja.”

Sir F. Head s tem v zvezi pravi: “Rudarji osrednjega Čila morajo po nagnjeni brežini, dolgi preko 80 m, prenašati tovore, ki presegajo 100 kg, in to 10 krat do 12 krat na dan; ti ljudje so popolni vegetarijanci; zajtrkujejo kruh in fige, za kosilo jedo stročji fižol, za večerjo pa pražena žita.” F. T. Ward, v svojih *Discoveries at Ephesus*, piše: “Turški postreščki pogosto nosijo na hrbtu tovore, težke od 200 do 300 kg. Nekega dne mi je nek kapetan pokazal enega od teh ljudi, ki je nosil po brežini, ki je vodila v skladišče, balo blaga, težko 400 kg. Navzlic zmernosti, je njihova čvrstost neverjetna.” Sir W. Farbain je rekel: “Turek lahko živi in se bori v takšnih pogojih, ki jih vojaki

drugih narodov ne bi mogli prenesti. Vzdržnost od opojnih substanc in vegetarijanski režim jim omogočata prestati največje napore.”

Jaz sam sem lahko opazoval neverjetno moč indijskih pomorščakov. Tovori, ki so jih nosili so bili ogromni. Nekoč sem na krovu neke ladje opazoval enega od teh ljudi, ki je, potem ko si je na hrbet oprtal velik zaboj, počasi, a s sigurnim korakom, prečkal dolgo brv, in ko je došel na obalo, zaboj položil pod hangar. Videl sem tudi nekega drugega, ki je brez kakršne koli pomoči nosil na hrbtu klavir; in to precej daleč. Ti ljudje so popolni vegetarijanci, ki živijo samo od riža in vode, ki ji včasih dodajo malo tamarinde.

Že omenjeni dr. Haig nam v zvezi s tem pravi: “Ko sem postal vegetarijanec, sem se popolnoma znebil urinskih kislin in sem ponovno pridobil svoje mladostne sile. Nikoli ne bi verjel, da sem lahko zopet izvajal fizične vaje kot pri petnajstih letih. Včasih pravim, da se ne morem utruditi; in to je čisto res.” Ta zelo znan zdravnik je postal vegetarijanec po preučevanju vzrokov za nastanek urinskih kislin, po študiju, v katerem je spoznal, da so ti smrtni strupi posledica mesnega režima prehranjevanja. Poleg tega pravi, da je sprememba režima pripeljala tudi do precejšnje izboljšave značaja: včasih razdražljiv in nervozen, je postal umirjen in blag.

Če zahtevate dodatne dokaze, jih lahko brez težav precej najdemo tudi v živalskem kraljestvu, kjer mesojede živali niso najbolj močne. Živali, ki jih človek uporablja za težka fizična dela, so rastlinojede: konji, voli, kamele, sloni, itd.

Človek si ne more pomagati ne z levom ne s tigrom. Tudi, če izključimo njuno divjost, je splošno znano, da moči teh živali ne moremo primerjati z močjo rastlinojedih živali.

Vegetarijanstvo omili grobe strasti

Uporaba mesa vodi tudi do zlorabe alkoholnih pijač, oboje pa do spodbujanja grobih strasti v človeku.

H. B. Powler, ki je preučeval dietetiko in o teh vprašanjih organiziral različne konference, izjavlja, da uporaba mesne prehrane pripravlja, zaradi vznemirjenja, ki ga povzroči v živčnem sistemu, pot navadam splošne nezmernosti in da se s tem, ko se večja količina zaužitega mesa večja možnost, da zapademo v alkoholizem. Mnogi modri zdravniki imajo podobne izkušnje, ki jih obravnavajo v svojih dietetičnih razpravah.

Ob mesni prehrani se brez dvoma krepi človekova nižja narava. Mesojedec tudi po obilnem obroku ni sit; še vedno ima nek medel občutek potrebe, zaradi česar živčno trpi. Ta želja ni nič drugega kot lakota organskih tkiv, ki se zaradi puste hrane, ki jo prejemajo, ne obnavljajo. Zato, da bi zadovoljili to željo, oziroma da bi pomirili vznemirjene živce, se ljudje največkrat zatečejo k poživilom. Včasih zaužijejo alkoholne pijače, drugič poskušajo te občutke pomiriti s črno kavo, spet drugič se zatečejo k tobaku. Tu je vzrok za nezmernost. V večini primerov se nezmernost začne s tem, ko poskušamo s pijačo pozdraviti tisto veliko nujno, ki se pojavi potem, ko smo zaužili pusto hrano. Brez dvoma alkoholizem, skupaj z bedo, duhovno revščino, boleznijo in zločinskostjo, ki ga spremljajo, pogosto izhaja iz slabega načina prehranjevanja.

Bramwell Booth, vodja "Vojske Odrešitve," je podal svoje mnenje o vegetarijanski dieti in pripravil seznam, ki ga predstavlja devetnajst razlogov, zaradi katerih se je pametno vzdržati mesa. On pravi, da je za čisto in neomadeževano življenje ter za popolno obvladovanje najbolj vulgarnih apetitov in strasti vegetarijanstvo nujno. Pravi tudi to, da vedno večja potrošnja mesa krepi požrešnost in spodbuja nemarnost, malomarnost, pomanjkanje energije, slabo prebavo, zaprtost in druge težave. Poleg tega dodaja, da mesna dieta pogosto povzroča ekceme, hemoroide, gliste, grižo, migrene in hitro ter progresivno rast jetike in raka, ki jo lahko zaznamo v našem stoletju.

Ekonomičnost

Vegetarijanski režim prehranjevanja je v vseh pogledih tudi bolj ekonomičen. Dr. Booth ob naštevanju prednosti, ki jih prinaša vegetarijanstvo, pravi tudi to: "Prehranjevanje, sestavljeno iz koruze, ovsa, leče, graha, fižola in lešnikov je desetkrat bolj ekonomično kot tisto z mesom. Meso vsebuje za polovico svoje teže vodo, ki jo moramo plačati po isti ceni kot trdni del. Vegetarijanski režim nas bo stal precej manj. Mnogi revni ljudje, ki preživljajo prave muke, da premostijo mesec, bi lahko živeli brez pomanjkanja, če bi se znebili predsodkov glede mesa."

Prav tako ne bi smeli zapostaviti kmetijske strani vprašanja. Mnogo obdelovalne površine, ki je bila prepuščena pašnikom, bi lahko znova zasejali s pšenico in jo tako obogatili ter dali delo ljudem.

Krivda ubijanja

Do sedaj sem govoril le o fizičnih, na določen način sebičnih posledicah, ki bi morale človeka napeljati na vzdržnost do mrtvega mesa in vsaj iz osebne interesa začeti z bolj čistim režimom prehranjevanja. Preidimo sedaj na moralna vprašanja in na dolžnosti do drugih bitij.

Ubijanje živali predstavlja izredno mučno krivdo. Prebivalci Chicaga, mesta klavnic, o tem gotovo nekaj vedo. To mesto zalaga skoraj ves svet z mesom po ugodni ceni, tako da njegovi prebivalci kopičijo izjemne dobičke iz te, s krvjo prepojene trgovine.

Ali je vse to potrebno? Vzeti življenje je vedno zločin, četudi opravljen zato, da bi se izognili večjemu zlu, kar pa v tem primeru ni slučaj. Nič ne more opravičiti takšnega delovanja, ki ga povzroča pohlep tistih, ki špekulirajo na račun ubijanja živali, z namenom, da zadovoljijo izprijen okus ljudi in osebno bogatenje.

Vedite, da so vsi tisti, ki se ne znebijo tega pogubnega predsodka, pred Bogom odgovorni za te zločine, četudi ne neposredno. Vsak je odgovoren za

trpljenje in povzročena hudodelstva zaradi mesnega prehranjevanja. Zakon pravi, da “qui facit per alium facit per se” (“to, kar storimo preko nekoga drugega, je tako, kot da bi to storili sami”). Nekdo bo rekel: “Če bi se odpovedal mesu, ne bi kdove koliko vplival na potrošnjo mesa in na klanje živali.” Izgovor je udoben, vendar napačen, kajti četudi bi bilo v določenem času ohranjeno življenje vsaj ene živali, tako ne bi sodelovali pri zločinu. Da ne govorimo o krutosti, ki jo doživljajo živali med prevozom in med klanjem, četudi mnogi mislijo, da so uporabljena učinkovita sredstva, ki preprečujejo nepotrebno trpljenje.

Položaj klavcev

Če bi morali sami prijeti v roke nož ali kol, da bi pokončali neko žival, ki jo želimo pojesti, bi se hitro zavedli svoje odvratne potrebe in ne bi želeli opraviti tako poniževalnega in strašnega dejanja.

Elegantne in občutljive ženske, ki se hranijo z zrezki, si gotovo ne želijo, da bi bili njihovi otroci vajenci v klavnici. Zato nimajo nobene pravice, da to strašno opravilo vsiljujejo sinovom drugih žensk. Nobenega človeka ne smemo siliti v delo, ki je nam samim zoprno. Nihče sicer ne sili ljudi, da si izberejo nek določen poklic, namesto nekega drugega, vendar pa mesno prehranjevanje ustvarja pogoje, da se določeni ljudje spustijo do take grobosti in izgubijo človeško dostojanstvo. Navada klanja poraja prezir do življenja; nenehen pogled na kri in trpljenje vpliva na klavce tako, da postanejo brutalni in krvoločni tudi v odnosih z ljudmi.

Spomnimo se, da vsi težimo po mirnem in dobrotljivem življenju, ki bi bilo precej drugačno od sedanjega. Ne jemljimo torej te iste pravice svojim bratom, tako da jih silimo v neko delo, ki jih oddaljuje od tega cilja; prihranimo jim nepotrebno mučenje. Resnično civilizirane rase so glede tega precej bolj napredne od nas. Mi, zahodnjaki, pripadamo precej mlajši rasi in ta mladost vključuje tudi ostrino in krutost. Ni dvoma, da prihodnost pripada vegetarijancem; v neki oddaljeni bodočnosti bodo naše stoletje obravnavali

kot odvratno. Navkljub čudovitim odkritjem sijajnih genijev in ogromnemu bogastvu, ki nam ga je uspelo nakopičiti, bodo potomci našo civilizacijo, zaradi masakra nad številnimi nedolžnimi živalmi, presojali kot zelo nepopolno.

Okultni razlogi

Preučimo sedaj to vprašanje v povezavi z našim osebnostnim razvojem in širšim evolucijskim načrtom. Tudi tu gre za sebične in nesebične razloge, čeprav s precej višjega zornega kota.

Upam, da sem med dosedanjim preučevanjem dokazal, da vprašanje vegetarijanstva ne pušča odprtih vprašanj. Vse trditve, vsi preudarki, govorijo v njegov prid; vendar pa ima z okultne strani vegetarijanstvo še večjo vrednost. Nekateri študentje, ki se začenjajo ukvarjati z okultizmom, niso, ker so preveč malomarni, pripravljeni upoštevati določena pravila, sprejeti učenj, ki so v nasprotju z njihovimi željami in navadami. Čeprav se zavedajo, da govorijo heretično, mislijo, da vprašanje prehranjevanja z okultne plati ni kaj dosti pomembno. Vendar pa je glede tega mnenje vseh okultnih šol, starih in sodobnih, istovetno; to pravi, da je za resnično napredovanje nujna popolna čistost, tako na fizični kot na višjih ravneh.

Pogostokrat sem že obravnaval različne ravni narave širnega nevidnega sveta, ki nas obdaja. Razlagal sem, da je človek sestavljen tudi iz materije vseh višjih ravni in da ima na voljo ustrezen nosilec na vsaki od teh ravni, nosilec, ki mu služi za sprejemanje vtisov in za delovanje na posamezni ravni. Ta višja telesa so podložna vsem notranjim in zunanjim vplivom ter s tem tudi načinu prehranjevanja.

Človekova fizična materija je v intimnem odnosu z astralno materijo; prva je v nekem smislu družabnica druge. Astralna materija ima različne stopnje gostote. Tako je lahko pri nekem človeku astralno telo sestavljeno iz grobih delcev, medtem ko je pri nekem drugem iz bolj subtilnih delcev. Astralno telo je nosilec strasti in čustev, zaradi česar je, glede na večjo ali manjšo

gostoto, prepojeno z grobimi ali vzvišenimi čustvi. Iz tega sledi, da bo imel človek, ki dopušča, da v izgradnjo in ohranjanje njegovega fizičnega telesa vstopa groba materija, temu primerno astralno telo.

Mesno prehranjevanje zagotavlja telesu grob in vulgaren vidik, zaradi česar bo izgradnja astralnega in mentalnega telesa nečista in materialna. Jasnovidni človek to dogajanje vidi neposredno. Ker se je naučil opazovati višje nosilce, lahko jasno vidi učinke, ki jih povzroči nečistost nižjega telesa. Vidi tudi razliko, ki nastaja med tistim človekom, ki hrani svoje fizično telo s čisto hrano, in tistim, ki se hrani z mesom. Poglejmo, kako to potem vpliva na človekovo evolucijo.

Nečisti nosilci

Dolžnost človeka do samega sebe je, da na najboljši možni način razvija svoje nosilce zavesti, tako da ti postanejo popolni instrumenti v uporabi duše. Tako človek doseže višje stanje duše in postane vreden instrument za delo Logosa, popoln kanal za Božansko Milost. Vendar pa je prvi korak duše učenje popolnega obvladovanja svojih nižjih nosilcev, tako da vanje vstopajo le misli in želje, ki ji bodo omogočale nadaljnje napredovanje.

Zato se morajo vsi ti nosilci razviti čim bolj popolno in postati čim bolj čisti, brezmadežni. To se ne more zgoditi, dokler se človek zastruplja z neprimerno hrano. Če prehrana ni čista, fizično telo in njegove zaznave ne morejo doseči visoke stopnje občutljivosti. Vegetarijanstvo zato lajša razvoj čutov vonja in okusa ter razvija občutljivost okusa tudi pri najbolj preprostih jedeh kot so koruza, riž, itd. Ta nato omogoča razvoj višjih teles.

Tisti, ki so bili vpeljani v antične Misterije, so bili vsi vegetarijanci in popolnoma čisti, saj je bilo že takrat znano, da je mesno prehranjevanje za duhovni razvoj zelo škodljivo. Tisti, ki se ne drži vegetarijanskega režima, si postavlja na pot svojega razvoja ovire, ki jih bo kasneje zelo težko odstranil. Dobro vem, da obstajajo stvari, ki so precej bolj pomembne od

pozornosti, ki jo posvečamo fizični ravni in da je čistost srca in duše bolj pomembna od čistosti telesa, vendar pa ni razloga, da ne bi spoštovali obeh, saj prva izhaja iz druge in moralna čistost vključuje tudi fizično. Že tako obstajajo velike težave, da dosežemo nadzor nad samim seboj in za resen notranji razvoj, tako da ni nobene potrebe po tem, da bi si nakopali še dodatne težave.

Če je res, da je neko čisto srce vredno več kot brezmadežno telo, pa je res tudi to, da je slednje vedno zelo dragoceno; mi namreč nismo tako daleč na poti duhovnosti, da bi si lahko privoščili zapostavljanje pomembne prednosti, ki jo nudi popolno fizično telo. Za vsako ceno se moramo izogniti prav vsemu, kar naredi našo pot bolj mučno. Zato mesno prehranjevanje nikakor ne prispeva k popolnosti našega fizičnega instrumenta in seje ovire na polje duše s stopnjevanjem strasti in vseh nezaželenih prvin nižjih področij.

Vendar pa nas te mučne posledice ne doletijo le med fizičnim življenjem. Če nadaljujemo z vnašanjem nečistih stvari v fizično telo, oblikujemo materialno in nečisto astralno telo, tako da bomo morali po smrti preživeti kar nekaj časa v tem neprimernem nosilcu. Zaradi prisotnosti grobih elementov, človek pritegne vse mogoče vrste nezaželenih entitet. Te entitete se mu pridružijo in nastanijo v njegovih nosilcih, kjer najdejo primerno okolje za svoje prostaške strasti. Potem ne gre več samo za to, da so njegove strasti močnejše kot na zemlji, ampak tudi za to, da človek silovito trpi, da se bi jih znebil.

Tudi če imamo na umu le osebne interese, okultna obravnava potrjuje to, kar je lahko iz fizičnih argumentov sklepal že preprost zdrav razum. Če pa se za rešitev problema naslonimo na višjo vizijo, potem nam ta še na bolj jasen način pokaže, da je bolje, če se vzdržimo mesa, saj to krepi tista poželenja, ki bi se jih morali najbolj braniti. Zato je z zornega kota osebno-nostnega razvoja, potrebno navado prehranjevanja z mesom opustiti čim prej in za vedno.

Dolžnosti človeka do narave

Preidimo na nesebično in bolj pomembno plat tega vprašanja, to je, na dolžnost, ki jo ima človek do narave.

V vseh časih so religije človeka učile, da se mora podrediti volji Boga, da se mora usmeriti v dobro in ne v zlo, oziroma sodelovati z evolucijo. Tako se človek, ki hodi po poti evolucije, zaveda, kako pogubno je uničevati življenje. In tako kot človek poseduje fizično telo zato, da bi se naučil lekcij na fizični ravni, tako tudi žival uporablja svoje telo za podoben namen, čeprav na nižjem nivoju. Človek ve, da tudi žival predstavlja droben del božanstva, saj je celotno življenje božansko. Zato so živali dejansko naši, čeprav mlajši bratje; in zato nimamo nobene pravice, da jih zaradi našega pokvarjenega okusa pobijamo; nimamo nobene pravice, da jim povzročamo strašansko trpljenje samo zato, da bi zadovoljili naše prostaške in ostudne strasti.

Tudi z našimi razvedrilnimi dejavnostmi povzročamo številne zločine. Tako smo uspeli zasejati strah tudi med divje živali, da bežijo pred človekom. Ali je to univerzalno bratstvo, povezanost vseh Božjih bitij? Ali je to potem obdobje, v katerem se bo po Zemlji razširila univerzalna dobrota?

Z neke višje ravni lahko vidimo posledice številnih nepremišljenih in nečloveških dejanj. Seveda imajo tudi vsa ta bitja, ki so pobita brez milosti, svoje misli in svoja čustva. Vsaka pobita žival izkuša čustva groze in predvsem sovraštva ter tako napolnjuje naše ozračje s hudobnimi in škodljivimi vibracijami, ki se vežejo na naše subtilne nosilce.

Občutljivi ljudje precej trpijo, ko se približujejo takemu mestu kot je Chicago. Ko sva se pred leti približevala temu mestu je gospa Besant začutila smrtno potrtost in se obrnila name z naslednjimi besedami: "Kje sva? Zakaj mi ozračje daje ta strahoten občutek?"

Ta občutek gotovo ne morejo zaznati ljudje, ki niso duhovno razviti, čeprav je gotovo, da zaradi tega prebivalci tega mesta, četudi nezavedno, trpijo.

Pogubni nevidni rezultati

Občutek globoke živčne potrnosti, ki je tako značilen za Chicago, je predvsem posledica strašnega vpliva tako obsežnega klanja. Ne poznam natančno dnevnega števila živalskih žrtev, vendar pa je to gotovo izredno veliko.

Vsaka ubita žival predstavlja določeno entiteto, ne sicer trajne in določne individualnosti kot je naša, ampak neko entiteto, ki živi na astralni ravni. Tam določen čas širi čustva sovraštva in mržnje do človeka, ki ji je povzročil takšne muke.

Preglejmo smrtno ozračje, ki kraljuje okoli teh klavnic. Vedite, da lahko nek jasnovidni človek zazna v astralnih oblikah številne skupine živali, spozna moč njihove mržnje, dojame, kako se ta spušča na celotno človeško raso in kako deluje predvsem na bitja, ki so manj odporna, predvsem na otroke, ki so bolj nežni in občutljivi kot odrasli. Zato je to mesto najbolj neprimeren kraj za vzgojo otrok, česar se je človek že zavedel, ne da bi pri tem odkril vzroke. Ameriški tisk pravi, da ostuden smrad, ki se širi iz čikaških klavnic, napolnjuje celotno mesto s smrtnimi izparinami in zelo kvarno vpliva na splošno zdravje. Ta živalski pekel, ki so ga ustvarili kristjani s svojim smrtnim dihom, je materinim prsim odtrgal že marsikaterega otroka.

Hudobni hlapi so silovit strup ne le za telesa otrok, ampak tudi za njihove psihe, kajti zaradi tega je um teh otrok neprestano usmerjen proti zločinu, ki se pogosto tudi uresniči. Bolj občutljive osebe niso sposobne prenesti pogleda na boj med krutostjo človeka in pravico vseh bitij, da branijo svoje življenje. Pripovedujejo o nekem mladeniču (ki mu je nek duhovnik uredil delo v klavnici), ki se je vsak večer vračal z dela bolj utrujen in pobit, dokler ni mogel več ne jesti in ne spati. Odpravil se je k duhovniku, ki je pridigal Evangelij o sočutnem Kristu, da bi mu povedal, da raje umre od lakote, kot da bi živel od krvi.

Ne moremo se čuditi, če večji del posameznikov, ki so zaposleni v klavnicah in navajeni na krute prizore, v trenutku jeze uporabijo isto orožje tudi proti človeku.

Neka mlada ženska, ki se je morala zaradi neke človekoljubne dejavnosti ukvarjati s temi prostaškimi okolji, je poročala, da so nanjo naredili največji vtis otroci, ki so med svojo igro vedno uporabljali vlogo ubijalca, ne da bi se zavedali, da med človekom in živaljo lahko obstaja še kakšen drugačen odnos kot le odnos med krvnikom in žrtvijo.

Takšen je torej vsakodnevni pouk in vzgoja, ki jo prejema mladina v tem mestu. In navkljub temu prebivalci, ki so kristjani, nadaljujejo s svojimi molitvami, prepevanjem psalmov in poslušanjem pridig, ne da bi pri tem pomislili, da bi rešili otroke, ki jih je ustvaril Bog, tega brezna okužbe in zločina. Reči moramo, da je navada hranjenja z mrtvim mesom povzročila popolno, smrtno apatijo!

Na fizični ravni je problem strašansko težak, vendar pa je z okultnega zornega kota še težji. Okultist opazuje vpliv teh sil na celotno populacijo, vidi množenje brutalnosti in manjšanje moralnega občutka, ki človeka vse bolj oddaljuje od civiliziranosti.

Celoten svet je okužen na številne načine, ki jih večina ljudi ne razume; po zraku plavajo občutki nepojasnjene groze, tako da so mnogi otroci preplašeni, ne da bi pri tem vedeli za vzrok. Ker ne poznajo silovitih sil, ki krožijo okoli nas, ne razumejo, da to stanje vznemirjenosti izhaja iz ozračja, v katerem živijo, iz ozračja, ki je napolnjeno s čustvi sovraštva, ki izhajajo iz žrtvovanih živali.

Celotna narava je povezana z intimnimi, neločljivimi vezmi; ni mogoče, da neko zločinsko dejanje, kot to je to sistematično pobijanje naših mlajših bratov, ne bi imelo učinka na naša bitja, ki zaradi svoje občutljivosti nato bolj trpijo. Prišel bo čas, v katerem se bo civilizacija znebila tega sramotno velikega pomanjkanja sočutja. Potem se bo to žalostno stanje hitro izboljšalo, tako da se bomo povzpeli na ustrezno stopnjo človeškega dostojanstva.

Lepša prihodnost

Do nje bi lahko prišli kaj hitro, če bi si moški in ženska vzela čas za razmislek. Sodoben moški prav gotovo ni divjak, vendar pa ne razmišlja. Pusti, da stvari tečejo po svoji poti, ne da bi se zavedal svojega dela odgovornosti zaradi strašnih zločinov.

Dejstev ni mogoče zanikati, ne moremo zbežati: vsi tisti, ki sodelujejo pri teh strahotah, ki pomagajo k trajanju zločina, brez dvoma nosijo svoj del odgovornosti. Vemo, da je to res; vidimo, da je to strašno, pa vendar pravimo: "Kaj lahko naredim, da bi se stvari spremenile, jaz, ki sem le slabotni posameznik v tej ogromni človeški masi?" Vendar pa se bo prav takrat, ko se bodo posamezniki povzpeli nad druge in postali bolj civilizirani, celotna rasa povzpela na višji nivo civiliziranosti.

Zlata doba ne bo prišla samo za človeka, ampak tudi za nižja kraljestva; takrat bo človeštvo dojelo svoje prave dolžnosti do mlajših bratov, jim pomagalo, jih vzgajalo in v njih spodbujalo čustva prijateljstva, namesto čustev sovraštva in groze. V nekem prihodnjem dnevu se bodo, da bi dosegle svoj končni namen, združile vse sile narave; brez medsebojnega nezaupanja in sovražnosti, ampak v priznavanju univerzalnega bratstva, katerega del smo vsi, saj smo vsi otroci istega Očeta.

Poskušajmo, vsak v svojem krogu, pripraviti to dobo miru in ljubezni; to naj bo goreča želja, sen vseh preudarnih in iskrenih ljudi. Opravimo neko drobno žrtev, potisnimo človeštvo proti slavnejši prihodnosti. Očistimo naše misli in naša dejanja, sočasno z našim načinom prehranjevanja. S primerom in z besedo, naredimo vse tisto, kar je odvisno od nas, da razširimo Evangelij ljubezni in sočutja, da preneha režim krutosti, in da pospešimo prihod velikega kraljestva pravičnosti in ljubezni, v katerem se bo zgodila očetova volja, tako na Zemlji kot na Nebu.

Charles Webster Leadbeater se je rodil 16. februarja 1854 v Nordhumberlandu v Angliji. Po smrti očeta je skrb zanj prevzel stric, ki je imel visok položaj v anglikanski cerkvi in ga je zato usmeril v študij teologije. Leta 1878 je bil posvečen v diakona, leto dni zatem pa v duhovnika. Kot tak je bil zelo dejaven in odpiral ter vodil klube za mladino.

Zanimal pa se je tudi za astronomijo in spiritizem. Preko le-tega se je seznanil z delom H. P. Blavatsky in Teozofskega društva ter se mu novembra 1883 tudi pridružil. Leto dni kasneje je odpotoval v Madras in na sedežu Teozofskega društva v Adyarju postal urednik revije *Theosophist*. Leta 1866 je odpotoval na Ceylon, kjer je pomagal pri širitvi budizma in izgradnji budističnega vzgojnega sistema ter napisal *The Smaller Buddhist Catechism*.

Leta 1888 se je vrnil v Anglijo, kjer je nato deloval kot učitelj in novinar. Pisal je knjige, ki so bile povezane z njegovim jasnovidnim raziskovanjem in se uveljavil kot uspešen predavatelj ter učitelj, tako da so mu mnogi starši zaupali svoje otroke, da bi jih vzgajal v duhu načel duhovnosti in okultizma. Leta 1909 se je vrnil v Adyar in znova začel delovati za Teozofsko društvo, spoznal mladega Krishnamurtija in ga na podlagi jasnovidnega raziskovanja prepoznal kot izredno čistega otroka ter se zato posvetil njegovi vzgoji.

Leta 1914 je Charles zapustil Adyar in predaval v Burmi, na Javi, v Novi Zelandiji in Avstraliji, kjer se je tudi nastanil. Naslednja leta je posvetil raziskovanju energij v ozadju krščanskih in prostozidarskih obredov ter oblikovanju *Liberalne Katoliške Cerkve*, kar je sprožilo nova nasprotja znotraj Teozofskega društva in pogrevanje starih obtožb proti Leadbeatru zaradi neprimerne vzgoje otrok. Leta 1930 se je vrnil v Adyar, da bi tam preživel svoja zadnja leta. Ko se je leta 1934 odpravil na obisk v Sydney je na poti zbolel in dne 1. marca, tudi umrl.